



Pélé Yoets

Gadol - Guimel

גדול אדונינו ולגדלתו אין חקר עד מקום שאין יד שכלנו מגעת. וכבר כתב בספר החרדים שכמו שלתינוק קטן שאינו יודע לספר אלא עד עשרה כשיאמרו לו "עד אין חקר ועד אין מספר" יעלה במחו ויציר שמאה הוא אין חקר ואין מספר, וכשידע לספר עד מאה יעלה במחו ויציר שאלף או עשרת אלפים הוא אין חקר ואין מספר, כן כל מה שאנו מצירים בדעתנו בגדלת אדונינו לא נשיג לציר אפילו כערך הקטן שאינו יודע לספר אלא עד עשרה. ועל כל פנים ראוי לנו שנזכר תמיד כאשר נוכל גדלת אדונינו עד מקום שיד שכלנו מגעת בראותנו גדל העולם השפל והוא כאין נגד גביה ממנו וגבוה מעל גבוה, וגבוהים עליהם גדודי גדודים ורבי רבבות עד אין חקר ועד אין מספר, והכל כאין נגד גדלת אדונינו. ונאמין באמונה שלמה שאין יד שכלנו מגעת להבין ולציר גדלת אדונינו אחד מני אלף אלפי אלפים ורבי רבבות ואין אנו רשאים לחשב בו כלל, כמו שכתוב בפתיחת אליהו, לית מחשבה תפיסא בך כלל. וכן אמר המשורר, חקר פעליו, רק אליו אל תשלח ירך. ומחשבה זו מועלת בהצטרף לחשב כנגדה פחיתות האדם ורב טובת ואהבת הבורא אליו, היא תעורר את האהבה והיראה והענוה והשמחה, ומזה נמשך כל היהידות ויראת ה' טהורה. אשרי הגבר שיתמיד במחשבה זו מעת לעת, והיא גופה מצוה וגוררת מצוה ושמירה מכל חובה ושתהא עבודתו עבודה שלמה. וזו היתה מדת חסידים הראשונים, שהיו שוהים שעה אחת קדם כל תפלה (ברכות ל, ב) לחשב בגדלת הבורא ופחיתות האדם, ואחר כך עומדים להתפלל כאשר יאות ליתוש העומד לשרת לפני מלך רם ונשא



Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions



אים ונורא. זה כלל גדול בתורה, וזה כל האדם:
והנה הקדוש ברוך הוא לו הגדלה ולו נאה הכבוד והוא חלק
מכבודו לברואיו וצוה לחלק כבוד כל אחד ואחד למי שגדול
ממנו, כגון לאב ואם ורב ומי שגדול ממנו בחכמה או במנין, וכן
האח חייב לכבד את אחיו הגדול ממנו, וכדומה כל הגדול מחברו
חברו חייב בכבודו, שכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (פסחים
קיג, ב) מנין ליודע בחברו שהוא גדול ממנו שחייב לנהג בו כבוד,
שנאמר (דניאל ו ד) כל קבל די רוח יתירא השתכחת בה.
והמבזה למי שהוא חייב בכבודו הרי הוא כמבזה את הקדוש
ברוך הוא שצוה על כבודו:

ואין ראוי לאדם לבקש גדלה, שהרי אמרו (פסחים פז, ב):
רבנות מקברת את בעליה, כי לא ינקה מרעת הגאווה כי רבה כי
אם בכח וחיל ובמלחמה תדירית, אבל ראוי בכל עיר ועיר שימנו
עליהם אחד לגדול שינהגם וינהלם ובעצתו ינחם. ויזהרו מאד
בכבודו ולא ימרו את דברו, אפלו אם כלם שוים במעלה יתנו
הגדלה לאחד שיהיה כמלך בגדוד. וכן בכל בית אחד יהיה גדול
הבית והגדול יטל עצה מן הקטן והקטן יכבד את הגדול ולא
ימרה את פיו, כי זה כלל גדול לישוב העולם ולתקון הערים
ולשלום הבית, שאם היו אומרים העולם למה ימלך זה למלך
עלינו וימשל בנו להמית ולנתץ ולנטש ומה יתרון לו עלינו נהיה
כלנו מלכים היה נחרב העולם. וכן בכל עיר ובכל בית צריך
שיהיה אחד גדול ומנהיג, על פיו יחנו ועל פיו יסעו. צא ולמד
מתכונת הגוף שהראש למעלה ואם היו אומרים הרגלים למה
יהיה הראש למעלה אנו רוצים למעלה, היה הגוף בטל, לכן לא
יהיו כלם ראשים אלא על פי הרב ימנו ראש אחד ובזה יהיה
שלום בחילם שלום בארמנותם:



Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions